

מעשה בקרנף גדול-קרפפת שבטח באשתו הקרנפת. כאשר, רגע קמ, הוא הפנה המבט - היא הצמיחה לו קרן נוספת.

★

גמל מזדקן ומרופט

ככל כה מקוצר-מבט.

כאשר הוא נתקל

באחר - הוא שאל:

"האם זה אתה - או זו את?"

אוסקר קליין, ירושלים

העולם הבא

בעריכת ליילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י הזוכה השבוע הוא אוסקר קליין, ירושלים.

מזרח

פעם ביגור התחיל אחד החברה לריב באופן רציני עם עבד. ניגש אליו עבד, תפס את צווארון החולצה שלו ואמר לו בשקט: "לך תחזיר את מברשת השיניים שלך למחסן. מפני שעוד מעט לא תצטרך אותה יותר."

מוני אוליצור, ירושלים

טעות לעולם צודקת

המצב שעשיתם היה מזהיר. (חדשות הספורט) מרדכי דן, תל-אביב זירות, בצע טריו ייתך הקולנוע בהצגה למוזמנים. (חארץ) שלום דויטש, רחובות כל ההנחות וההוזנות בסלות. תושלם התקנת איתות אטומי ברכבת ישראל. (הארץ) מנחה פלזשטיין, ירושלים הכתנה בוודאי לאיתות אוטומטומטסי. הקו של בן-פוריון. (הארץ) אריה דינר, חיפה בן-פורת ביני.

הערות-שוליים

לאחר שח"כ פאג'י יעקב כץ נכשל בניסיונו לחדוש נאום ארוך אל תוך 10 הדקות המוקצבות להצעה לסדר-היום...

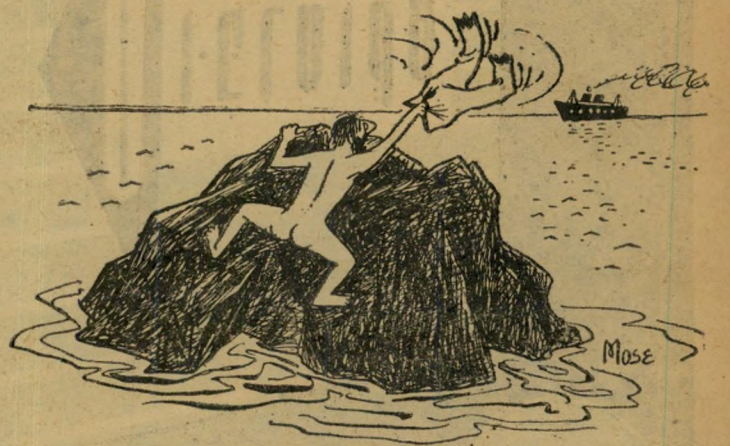
... אומרים שפאג'י מעיינת עתה ביצירת נאומים מרוכזים בתוך קופסאות שימורים.

בעזרת פרוטקציה של אשת-שר, זכתה השבוע בתו של קבלן ירושלמי עשיר להתקבל כמועמדת לבחינת בגרות, למרות ציוניה הנמוכים...

... זהו פירוש חדש לפסוק חישן: בעל המאה הוא בעל הדעה.

אל שורת הדליקות המזוורות במחסנים של הסוכנות היהודית נוספה השבוע דליקת ענק במחסני מטעני העולים בכורדאני, בהם רבו כידוע התלונות על גניבות...

... בקיצור: המדור למטעני עולים בסוכנות היהודית ייטיב לעשות אם ישנח את שמו ויקרא מעתה: המדור למטענים העולים באש.

"הצילו הצילו!"

כזבים לילקוט

הסוודר

איתמר בן-ברק, מפקדו של הנח"ל, מספר: פעם, כשכל הזיתה היתה מגדל וגדר, היה סוליימאן, הרועה של המשק, האדם המפורסם ביותר בגליל. אמר לשבת כל הלילה, לגמור דוד קפה ולא למצוא יותר זרדים למדורה ועדיין לא יגמרו סיפורי נפלאותיו ועלילותיו של סוליימאן. אנהגו נססר רק דבר אחד. פעם היה בחזיתא חורף כזה, שכמהו לא זכרו אפילו זקני באסה. ובבאסה היו מגיעים, כידוע, לזיקנה מופלגת. הצרה היתה, שלחברה לא היה מספיק כסף בשביל בגדים חמים. היה כסף רק כל אחד סוודר אחד לכל חבר. טוב, לבש שחילקו את הסוודרים בא סוליימאן רועד כולו מקור וטען שהסוודר שלו נעלם רחמו עליו החברה והלכו לעזור לו לחפש. חיפשו חיפשו ולא מצאו. סוודר לא היה, וגם כסף לא היה. נשאר סוליימאן המסכן בלי סוודר במשך כל החורף.

רק בערב פסח מצאו אצלו את הסוודר מתחת לגופייה.

במחנה נח"ל

★ ★ ★

יום גדול

לפני כמה חודשים התקיימה בקיבוץ אייל חתונתו של אחד מבני השומרים החתיקים. בין האורחים היה כמוכרן גם אברהם שפירא בכבודו ובעצמו, שנת-כדד בנשיאת נאום הברכה מטעם ה-אורחים.

קם שפירא, השתעל, היסה את המ-סובים פתח:

"יום גדול מאד היום הזה. היום היום 76 שנים, שלושה חודשים ו-14 יום לעליית ארצה..."

קיבוצניק

חרוזים במחרוזת

סיפורים ערביים שמע ורשם: עמאלה מנצור

הגמל, החתול והשבועה

אדם שגמלו אבד לו, נשבע בועמו כי אם ימצאו ימכור אותו לכל דורש ב-לירה אחת. כשמצא סוף סוף את הגמל, התחרט על שבועתו הפיוזה. מה עשה לקח את גמלו לשוק כשאל גבו קשור חתול, והכריז ברבים: "גמל בלירה וחתול באלף לירותו מי יקנה כויל ה-זול, גמל בלירה וחתול באלף?" וכך מצא קונה לסחורתו ויצא נקי משבועתו.

הילד והנסיך

נסיך פגש בילד יפה תואר, שעורר בו התפעלות. הוא הציע לילד מאה פרוטות במתנה אך הנער סירב לקבלן. בטענה כי אביו יחשד בו בגניבה. "הגד לאביך כי הנסיך נתן לך זאת כמתנה," הציע הנסיך. "דחקא בזאת לא יאמינן אבי," השיב הילד. "האם יוכל להאמין כי הנסיך נתן מאה פרוטות בלבד?"

הסתפקות במועט

משורר-חצר, שהסתופף בחצרו של נסיך, שר לאדוניו שירתהילה מזהיר. הנסיך התפעל מן השיר ושאל לבסוף את מחברו, מה הוא רוצה בשכרו.

"כלב ציד," אמר המשורר. והנסיך ציחה מיד לתת לו כלב גזעי משובח כפרס על יצירתו.

"אבל," אמר המשורר בענוה, "האם אוכל לצאת לצייד רגלי?"

הבין הנסיך את הרמז, חיך וציחה להעניק למשורר גם סוסה אצילה.

"אך מי יבשל את בשר-הציד כאשר אביא אותו לביתו?" הוסיף המשורר לשאול.

מיד ציחה הנסיך לתת לו גם אשה מנערת הארמון.

"אך כמה אפרנס את כל אלה שה-אלת להעניק לי?" שאל המשורר.

הנסיך ציחה להקציב לו גם משכורת חודשית.

אריה ושלושה שוורים

אריה התיידד עם שלושה שוורים, האחד אדום, השני שחור והשלישי לבן. יום אחד פנה האריה לשניים מהם וביקש את רשותם לטרוף את השור האדום-העור. "תבינו חברים," אמר ה-אריה. "צבעכם כצבעי, אבל לו יש עור אדום הנראה למרחוק, ובני-האדם יוכלו להתחקות על עיקבות כולנו."

השניים הסכימו, והאריה טרף את השור האדום-העור. כעבור שבוע פנה אל השור הלבן וביקש היתר לטרוף את השור השחור. "הרי יש לו צבע מזור העלול לעורר תשומת-לב," נימק האריה את בקשתו. השור הלבן הסכים, והאריה טרף את השור השחור.

בשבוע הבא לא ביקש עוד האריה רשות, אלא התנפל בציפורניו השלופות על השור הלבן. בטרם נטרף, ביקש השור שהוא ממתקפו לומר את דברו האחרון. "רציני רק לומר," אמר השור הלבן לאריה, "כי אני נטרפתי באותו רגע בו נטרף אחי האדום."

האריה, הזאב והשועל

אריה, זאב ושועל ערכו צייד, ותפסו חמור, צבי וארנבת.

"נא לחלק את השלל," אמר האריה לזאב.

"אין צורך להתחכם הרבה," אמר הזאב. "החמור לך, הצבי לי והארנבת לשועל."

במכה אחת העבירה האריה לעולם הבא. "חלק אתה את השלל," אמר לשועל.

"החמור לארוחת-הצהריים שלך," ענה השועל. "הצבי לארוחת-הערב שלך. ו-הארנבת לארוחת-הבוקר שלך."

"צדקת מאד," ענה האריה, "היכן ל-מדת כל זאת?"

השיב השועל: "זאת לימדני ראשו ל-הזאב הרחוק מגופו."

לא פקודת יום

מפקדי צה"ל העם ודורש בציין כחדאי רשמו לפנייהם בסימון את הצ-לחתנו האחרונה בהחלפת הביטוי הלועזי המוקצה מחמת מראס, "כיסאק היז" בניב עברי-שורשי-מקורי "האח-הידוד".

ענפנו מתבונן מזה זמן רב בדאגה גוברת והולכת בנוטייה הגלוזה של חיילי ישראל לאמץ לעצמם ביטויים פטולים הלכותיים ישר מלשון האויב. היתה כבר תקופה שבה נגיעו הדברים לזר שחחור היה אומר על נערה שנשאה חן מלפניו - "רזאללה", כאילו אין כשיר השירים ביטויים עבריים מתאימים הרבה יותר. ותיתי לו לנוער שחש ב-פטול בעצמו, והחליף את הביטוי הזר בניב המקורי, המחוספס במקצת אומנם, "התניכה".

בעיקבות הצלחתנו הראשונה, החלטנו איפוא לעקור בשורות צה"ל את כל הביטויים הערביים שהסתנו ללשון ב-אופן בלתי-חוקי, ולהביא במקומם בי-טויים מקוריים כחליף. מעתה ואילך לא ייאמר איפוא בצה"ל "דחילאק מוט-קה", אלא במקום זה - "במטותא מר-דכי". להלן רשימת הביטויים המהודשים הנוספים:

- "יחביתק" - שתוכה לחורבן הבית, אמנו!
- "סחתיין" - אסותא.
- "מן הון להון" - נהכא להתם.
- "אם חביבי" - נפלאתא אהבתך לי מנשים.
- "עלא כיפק" - נשבו בעיניכם.
- "עלינא" - עין תחת עין.

ביטויים אלה נכנסים לשימוש מהיום, ומהחיים ח"ק מהוי הנוער בישראל. ה-עוברים על הוראות אלה ייענשו לפי חוקת משטר ונהוג טפ"ש. בפקודה לדיעתך.

(-) עק החתום